

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/125/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816203693
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816203693.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom, v právnej veci žalobcu: Ľ.R. G., S.. XX.XX.XXXX, M. J. XX/X, XXX XX W. S. N., proti žalovanému: W. Z., S.. XX.XX.XXXX, M. U. XXX/XX, XXX XX V. o zaplatenie 165,96,- eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .
II. Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod č. k. 9C/68/2014 sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia 350,- eur s 9,5% zákonným úrokom z omeškania od 27.03.2001 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania na tom základe, že dňa 26.03.2001 vyplatil žalobca žalovanému čiastku 350,- eur za osobné motorové vozidlo Renault 9, špz: W.-XXX-L.. Dňa 13.11.2013 si žalovaný uznal dlh, čo do dôvodu a výšky v celom rozsahu a zaviazal sa kúpnu cenu žalobcovi vrátiť do 14.02.2014. Aj napriek uznaniu dlh si do dnešného dňa túto povinnosť nesplnil.
2. Okresný súd vo Vranove nad Topľou vydal dňa 25.06.2014 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 350,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne od 27.03.2001 do zaplatenia ako aj trovy konania vo výške 21,- eur.
3. Žalovaný podal proti tomuto platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že rozhodne popiera, aby mu žalobca poskytol nejaké peniaze.
4. Na pojednávaní dňa 29.02.2016 v konaní č. k. 9C/68/2014 žalobca uviedol, že chce zmeniť žalobný návrh tak, že žiada, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 165,96,- eur spolu s príslušenstvom, t.j. zákonným úrokom od 27.03.2011 do zaplatenia a priznal mu trovy konania.
5. Žalovaný na pojednávaní dňa 29.02.2016 č. k. 9C/68/2014 uviedol, že od žalobcu si požičal 1.000,- Sk, avšak uvedenú sumu mu vrátil a teraz žalobca pýta od neho ďalšie peniaze.
6. Po týchto vyjadreniach žalobcu a žalovaného, súd pokiaľ sa týka žaloby žalobcu ohľadom zaplatenia sumy 184,04,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 27.03.2001 do zaplatenia, konanie zastavil. Žalobu žalobcu, čo do zvyšku vylúčil na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania.

7. Následne na to žalobca doručil súdu vyjadrenie zo dňa 29.02.2016, v ktorom uviedol, že žiada, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 165,96,- eur s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 27.03.2001 do zaplatenia a takisto trovy konania.

8. V ďalšom súd o nároku žalobcu pokračoval v konaní 3C/125/2016 o rozhodnutí o zvyšku žaloby žalobcu s tým, že na pojednávaní dňa 11.10.2017 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, ako aj na všetkých svojich písomných a ústnych prednesoch, ktoré v tejto veci urobil, nechce na nich nič meniť.

9. Pojednávanie dňa 11.10.2017 sa žalovaný nezúčastnil, doručenie predvolania bolo vykázané a preto súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s uznesením Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 29.02.2016 na čl. 1 ako aj celým obsahom spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp. zn. 9C/68/2014.

11. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca sa v pôvodnej žalobe zo dňa 22.07.2017 v konaní 9C/68/2014 domáhal proti žalovanému zaplatenia 350,- s 9,5% zákonným úrokom z omeškania od 27.03.2011 do zaplatenia na tom základe, že vyplatil žalobcovi čiastku 350,- eur za osobné motorové vozidlo s tým, že žalovaný dňa 13.11.2013 uznal dlh. K výplate sumy 350,- eur došlo 26.03.2001 s tým, že 350,- eur malo byť vyplatené za osobné motorové vozidlo žalovaného.

12. Ako to vyplýva z uznania dlhu na čl. 5 v spise 9C/68/2014, tak podľa tohto uznania dlhu, ktoré je datované 13.11.2013, žalovaný uznáva, že dlhuje žalobcovi 350,- eur s prísl. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.03.2001. Následne na to v spise 9C/68/2014 sa nachádza upomienka - pokus o zmier zo dňa 25.03.2014, v ktorom žalobca vyzýva žalovaného, že nevrátil čiastku 350,- eur na základe uznania dlhu zo dňa 13.11.2013.

13. Na pojednávaní dňa 18.12.2014 žalobca uviedol, že začiatkom roku 2001 ho navštívil žalovaný s tým, že súrne potrebuje odpredať motorové vozidlo. Doniesol mu aj technický preukaz a spísala sa kúpna zmluva a splnomocnenie. Dňa 13.11.2013 žalovaný uznal dlh a asistentka pri vypisovaní uznania dlhu urobila chybu, keď uviedla sumu 350,- eur. Žalobca ďalej uviedol, že chce pozmeniť petit návrhu, tak že žiada zaplatiť 165,96,- eur spolu s prísl. .

14. Na ďalšom pojednávaní dňa 29.02.2016 žalobca uviedol, že dňa 26.03.2001 došiel za ním žalovaný s tým, že chce súrne odpredať vozidlo. Doniesol mu aj originál technického preukazu a potom uzavreli kúpnu zmluvu s tým, že žalovaný mu odpredal vozidlo za 5.000,- Sk. Predložil o tom kúpnu zmluvu zo dňa 26.03.2001. Od uvedenej doby sa nič nedialo, on na to pozabudol a celá situácia sa vyvinula tak, že on vyplatil žalovanému kúpnu cenu 5.000,- Sk v eurách 165,96,- eur, avšak žalovaný vozidlo, ktoré od neho kúpil nepristavil. Žalobca uviedol, že on na to pozabudol a neskôr spolu so žalovaným dňa 15.06.2012 uzavreli dohodu, že 5.000,- Sk vyrovná do konca roka 2012. Neskôr v roku 2013 uzavreli novú dohodu, kde dali sumu, ktorá by mala zodpovedať aj úrokom od roku 2001 do roku 2013.

15. Žalovaný na tomto pojednávaní dňa 29.02.2016 uviedol, že žalobca mu požičal 1.000,- Sk, ktorú sumu mu vrátil a teraz pýta od neho ďalšie peniaze. Ďalej rozhodne poprel, aby na listine zo dňa 15.06.2012 bol jeho podpis a takisto pokiaľ sa týka uznania dlhu zo dňa 13.11.2013, aby na tejto listine bol jeho podpis. Žalovaný celú vec vysvetľoval tak, že žalobca mu požičal 1.000,- Sk a zobral od neho technický preukaz od vozidla a doklady, ktoré sú teraz tu. Dostal od žalobcu pôžičku 1.000,- Sk a uvedenú sumu vrátil.

16. V tomto konaní 3C/125/2016 žalobca na pojednávaní dňa 11.10.2017 uviedol, že vyplatil žalovanému kúpnu cenu za motorové vozidlo vo výške 5.000,- Sk, čo predstavuje 165,96,- eur. Pokiaľ sa týka uznania dlhu, ktorý podpísal žalovaný na sumu 350,- eur, tak to bolo z toho dôvodu, že sa tak dohodli, že to je konečná suma bez akýchkoľvek ďalších úrokov a poplatkov.

17. V tejto súvislosti súd musí konštatovať a poukázať na rozpor vo výpovedí žalobcu na pojednávaní dňa 18.12.2014, kde uviedol, že asistentka musela urobiť chybu pri vypisovaní uznania dlhu, lebo na tomto uznaní vidí sumu 350,- eur. Teraz žalobca tvrdí niečo iné, že sa tak so žalovaným dohodli. Aké

uznanie dlhu teda žalovaný podpísal, na sumu 350,- eur alebo v skutočnosti dlhoval len 165,96,- eur . Išlo o kúpnu zmluvu alebo o pôžičku. Žalobca sa vo svojich predchádzajúcich výpovediach uvádzal, že žalovaný vozidlo nepristavil a on na to pozabudol a až neskôr po rokoch to začal riešiť.

18. Na základe týchto skutočností a vykonaného dokazovania, súd žalobu žalobcu zamietol jednak z toho dôvodu, že nepreukázal skutočnosť v akej výške vlastne žalovanému peniaze požičal, či v sume rovnajúcej sa 350,- eur alebo 165,96,- eur. Ďalej súd žalobu zamietol aj z toho dôvodu, že uznanie dlhu na základe ktorého sa žalobca domáha zaplata dlhu od žalovaného, súd považoval za listinu, ktorá bola uzavretá v rozpore s právnymi predpismi a preto ju je potrebné považovať za absolútne neplatnú. Na základe tohto uznania dlhu, súd žalobe žalobcu nemohol vyhovieť.

19. V danom prípade, súd dospel k záveru, že bez ohľadu na to, či bola alebo nebola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená kúpna zmluva o odpredaji motorového vozidla alebo či žalobca požičal peniaze žalovanému a tento mu dal do zálohy, resp. mal dať do zálohy osobné motorové vozidlo značky Renault s tým, že v skutočnosti toto motorové vozidlo žalobcovi nepristavil, je potrebné vzťah žalobcu a žalovaného posudzovať ako spotrebiteľský vzťah. Nepochybne akákoľvek zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenie Občianskeho zákonníka.

20. Žalobca podal na súd žalobcu proti žalovanému dňa 10.06.2014 na základe uznania dlhu zo dňa 13.11.2013 na sumu 350,- eur s 9,5% úrokom od 27.03.2001 do zaplata. Následne na to žalobca podaním zo dňa 29.02.2016 žiadal zaplatiť od žalovaného 165,96,- eur so 17,6% ročným úrokom zo omeškania od 27.03.2001 do zaplata. Toto všetko sa zo strany žalobcu požaduje na základe uznania dlhu zo dňa 13.11.2013.

21. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v uznaní dlhu zo dňa 13.11.2013 absentuje informácia o tom, aký dlh mal žalovaný žalobcovi uznať, či išlo o pôžičku alebo kúpnu zmluvu, či vozidlo Renault 9 bolo predané žalobcovi za 5.000,- Sk alebo len dané do zálohu na pôžičku.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práva a povinností vyplývajúcich z občianskeho právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 39 Občianske zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákon alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 54 ods. 1 Občianske zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený, čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premičanom dlhu ma také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal vedel o jeho premičaní.

26. Vzhľadom na uvedené a vykonané dokazovanie, súd považoval uznanie dlhu zo dňa 13.11.2013 za úkon absolútne neplatný a mal za preukázané, že žalobca podal svoju žalobu proti žalovanému po uplynutí všeobecnej premičacej doby podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka a preto žalobu v celom rozsahu zamietal.

27. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že uznanie dlhu zo dňa 13.11.2013 spisovala, resp. spísala asistentka žalobcu, kde ako sám žalobca tvrdí omylom uviedla sumu 350,- eur. Takto došlo vlastne zo strany žalobcu k predformulovaniu obsahu uznania dlhu a možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jeho obsahu. Je potrebné zobrať aj do úvahy tú skutočnosť, že uznanie dlhu mal pripraviť žalobca, resp. jeho asistentka a toto uznanie dlhu malo byť podľa všetkého podpísované na podnet žalobcu a pre žalovaného mohlo pôsobiť odstrašujúco s tým, že bude od neho žalobca vymáhať dlh a bude mať ďalšie problémy. Takéto uznanie dlhu súd považoval za nekalú

obchodnú praktiku s tým, že nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Nárok žalobcu je takto premlčaný.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, v ktorom sa konanie končí. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, náhradu trov konania si neuplatnil a žalobca v konaní úspech nemal. Preto súd vyslovil, že účastníkom sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.